

MEMORIA DESCRIPTIVA RUTA DE LA FONT AMARGA

1. Descripció de l'itinerari

Aquesta ruta comença a l'actual Poliesportiu municipal, antic Campament militar, a la zona on es preveu la construcció d'un espai de Turisme Rural (1).

Zona on comença la ruta

Creuem el pont per on passa la carretera CV-41 Xàtiva-Manuel i accedim al paratge natural de les Salines. A l'esquerra es pot observar l'antiga explotació salinífera que va estar activa fins el final del segle XIX. En aquest punt (2) trobem un mural amb un mapa de tota la ruta que anem a realitzar.

Zona on es trobava la explotació de Sal Comuna

Pont Nou de la carretera CV-41

Continuem en direcció Oest fins que topem amb una xicoteta elevació sense vegetació i amb alguns aixaragallaments. Aquesta xicoteta elevació és on els militars realitzaven les seves pràctiques de tir. Al poble se la coneix com “La paret de les bales”.

“La Paret de les Bales”

En aquest punt ens podem aturar una estona per a observar el material que caracteritza el paratge natural. Són materials molt antic ja que pertanyen al Triàsic Superior. Són potents arenisques (de fins 40m) que s'anomenen Arenisques de Manuel. En general, estan enrogides i s'assemblen al Rodeno. També trobem Lutitas de color morat i versicolors. A la part superior trobem costres de Jacinto de Compostela i nòduls silicificats. També hi ha dipòsits de sulfats i carbonats limonitzats de color groguenc.

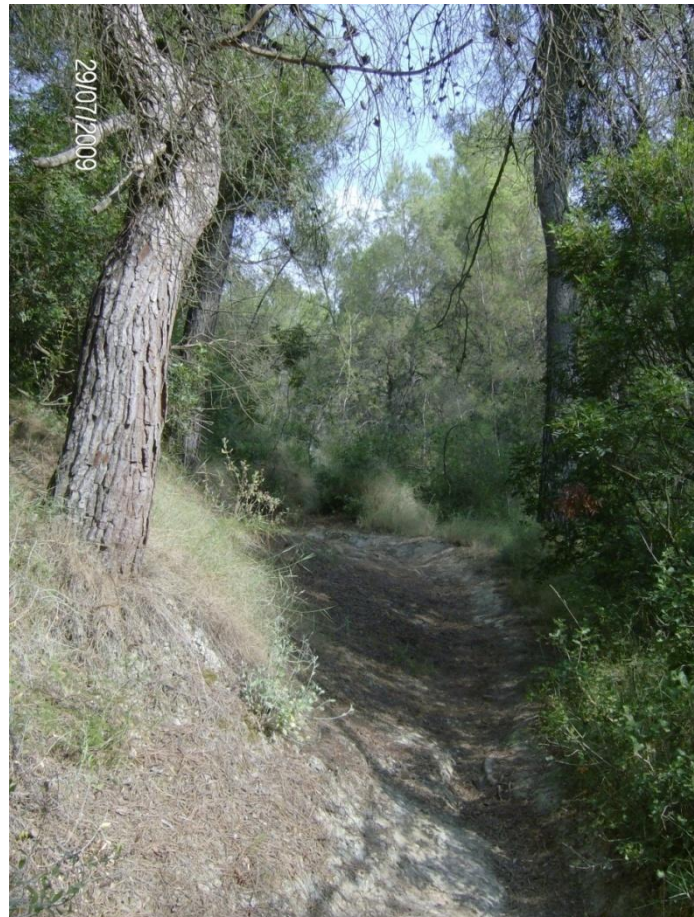
A més a més, hi ha la superposició de canals tipus *Braided* amb dunes conegudes amb el nom de *Climbing ripples*. S'observa a més dipòsits d'un sistema al·luvial de facies distals sobre la planura lutítica. Aquesta serie detrítica constitueix un avanç de les series del marge de la conca sobre les evaporises.

Agafem la senda que queda a la dreta de la elevació i penetrem a una zona d'ombria (3).

Aquesta senda és un xicotet barranc aleshores depenent de l'època de l'any el podem trobar amb alguns aixaragallaments.

Mentre caminem per aquesta senda podem anar observant la vegetació d'ombria típica dels boscs mediterranis. Degut a l'altitud (menys de 150m), ens trobem al pis Termomediterrani. La vegetació clímax d'aquest pis deuria ser la Carrasca (*Quercus ilex*), però degut als incendis, deforestació i posterior repoblació, el que trobem és una etapa de substitució on predominen:

- Formació arbòrea el Pi carrasc (*Pinus halepensis*).
- Formació arbustiva: Llentiscle (*Pistacia lentiscus*), Coscoll (*Quercus coccifera*), Margalló (*Chamaerops humilis*)
- Formació herbàcia: Romer (*Rosmarinus officinalis*), Timonet (*Thymus vulgaris*), Petorret (*Erica multiflora*), Esparreguera (*Asparagus acutifolius*), Argilaga (*Ulex parviflorus*), Espart (*Stipa tenacissima*), etc.

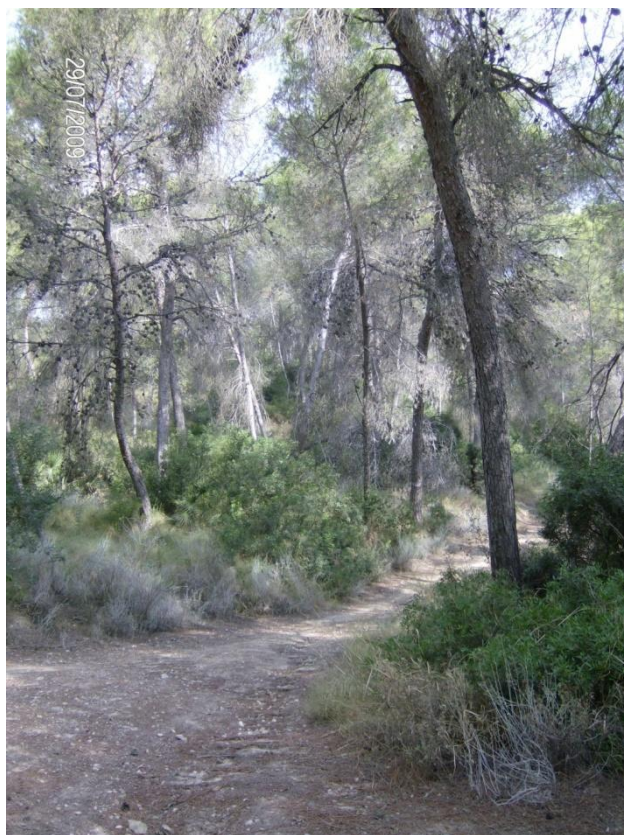

Tram de la Ruta

Continuem per la senda fins que apleguem a un encreuament de camins (4). El camí que ens queda enfront és el que va a la Font Amarga, ja al terme de Villanueva de Castellón. El camí que ens queda a la dreta és el que ens porta a la Paret del Moro. Finalment, el camí que queda a la nostra esquerra és pel que hem de continuar.

Camí a la Font Amarga

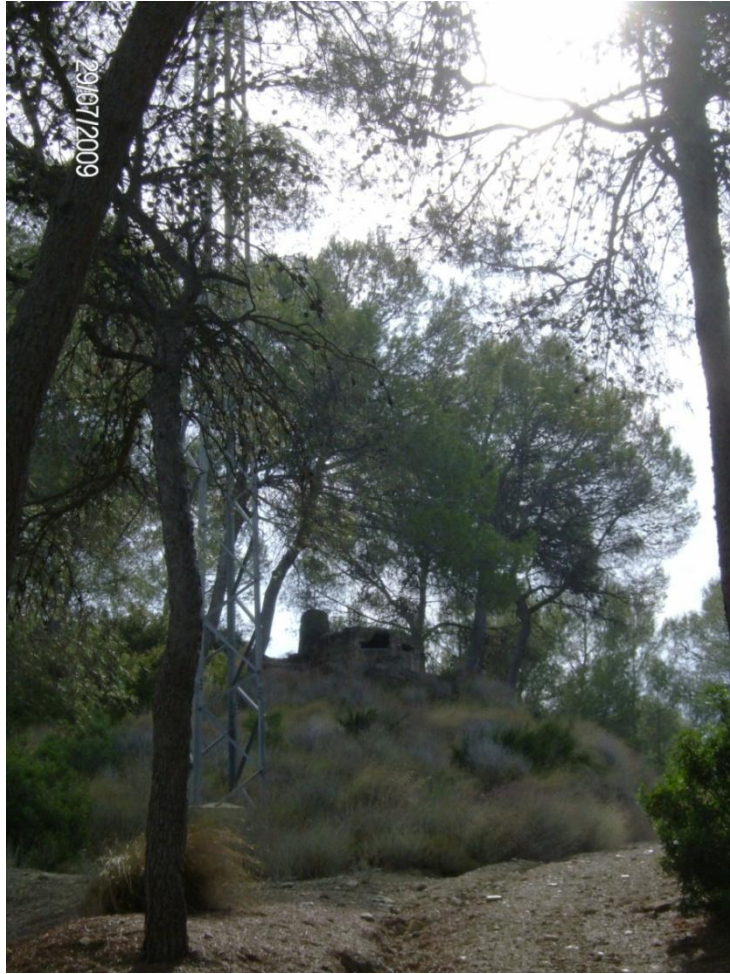
Camí a la paret del Moro

Agafem aquest camí i apleguem a una bifurcació. A l'esquerra trobem una senda que baixa a la "Paret de les Bales" una altra vegada (5). Podem agafar aquesta variant que és molt més curta, però molt més perillosa ja que hi ha una important pendent.

Senda que torna a "La Paret de les Bales"

Si decidim agafar el camí de la dreta, que és més ample, continuem caminant i apleguem a una elevació on es pot observar a la part més elevada un bunker (6). Es tracta d'un xicotet habitacle que demostra els anys que aquesta serralada va ser propietat de l'exercit, ja que en aquest paratge els soldats realitzaven pràctiques de tir i maniobres relacionades amb la vida militar.

Bunker de l'època dels militars

Voregem el bunker i comencem a baixar sense deixar el camí. Passarem per unes edificacions. La primera d'elles és una explotació familiar d'aigua salada (7).

Aquest últim tram del camí també és un xicotet barranc pel que, com al cas anterior, ens podem trobar amb nombrosos aixaragallaments si decidim realitzar la ruta a l'època de pluges torrencials.

Per finalitzar la ruta, apleguem a l'ullal de Les Salines (8). Es tracta d'una surgència d'aigua que, degut a la composició dels materials que travessa l'aigua per a sorgir a la superfície, aflora en forma d'aigua salobre.

Zona on es troba l'ullal de Les Salines

2. Cartografía

